

[Risgaard Knudsen]

partier, der i sin tid havde stemt for lovgivningen, ikke var udtryk for en fortaelse, og om ministerens bemærkning ikke skal forstås derhen, at skulle der blive tale om en lovrevision, vil ministeren vise Folketinget det hensyn og den respekt, at regeringen vil lægge op til at drøfte sagen med hele Folketinget.

Jeg synes, det er væsentligt at få det afklaret, og skulle der – hvad jeg tror – være tale om en fortaelse fra ministerens side, går jeg også ud fra, at ministeren vil sætte pris på at få lejlighed til at besvare det spørgsmål, jeg her har stillet.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg tror, der må være tale om en fejlhøring. Det, jeg talte om, var, at jeg havde drøftet de gebyrer, der er fastsat i bekendtgørelsen, og som gælder nu, med de partier, der stemte for lovgivningen i Folketinget. Jeg mener ikke på nogen måde at have udtalt, hvem jeg ville drøfte et kommende lovforslag med; det vil jeg selvfølgelig drøfte med alle Folketingets partier, som vi har for vane at gøre i dette hus.

Jeg vil gerne sige grundlæggende, at når vi har en levnedsmiddelkontrol, er det ud fra et ønske om at sikre befolkningens sundhed. Det er det overvejende hensyn, som ligger bag levnedsmiddelkontrollsystemet. Derfor er det det sundhedsmæssige hensyn, som skal varetages, og når jeg har peget på, at jeg ser muligheder for at ændre lovgivningen, er det, fordi jeg mener, at lovgivningen, som den ser ud nu, retter sig mod nogle områder, hvor der ikke er sundhedsmæssig risiko.

Spørgsmålet om, hvorvidt loven er rimelig eller ej, har jeg sådan set svaret på allerede, og det er derfor, jeg sigter mod at fremsætte et forslag, så vi kan ændre kontrolbehovet, således at det alene retter sig mod områder, hvor der er en sundhedsrisiko.

Derfor må jeg også generelt sige, at det er sundhedsrisikoen og ikke virksomhedsstørrelsen, der må være det grundlæggende princip, når vi skal fastsætte kontrolbehovet.

Jeg har nævnt, og jeg gentager gerne, at der er tale om to undersøgelser. Der er tale om én, som forventes afsluttet her i maj måned, og der er tale om budgetanalysen, som forventes tilendebragt lidt senere. Men hvis de forhold, der kommer frem som resultat af en budgetanalyse, peger i retning af, at der skal ske justeringer

af lovgivningen om gebyrerne, er jeg selvfølgelig indstillet på at sørge for at føre det ud i livet.

Det er også et svar til hr. Hjortnæs, når jeg siger, at man ikke kan tage virksomhedstyper med sundhedsrisiko ud af lovgivningen. Hvis der er sundhedsmæssige forhold, som berettiger, at der er en kontrol af kantiner, kan man ikke undtage dem fra kontrollen ud fra andre hensyn.

Poul Nødgaard (FP):

Jeg har et enkelt spørgsmål til sundhedsministeren. En gang om året er jeg tvunget til at sende bud efter en olieyrseksperter, der skal se efter, om mit oliefyrrør, som det skal. Det koster 600 kr., og det synes jeg er rimeligt, for det tager en 1½ times tid at ordne det.

Jeg vil bede ministeren om at bekræfte, at utilfredsheden med gebyrerne inden for det område, vi her taler om, ene og alene hviler på, at de, der får udført kontrollen, ikke føler, at den pris, de skal give, står i et rimeligt forhold til det tidsforbrug, der har været i forbindelse med udførelsen af det pågældende tilsyn. Det er jo i realiteten det, hele denne sag drejer sig om. Jeg har hørt og læst om gebyrer på de laveste satser på 6.000 kr. og 9.000 kr., og jeg ved, det er noget med 10 minutter 2 gange om året og så lidt kontrol hjemme på et laboratorium; det tager sikkert ikke lang tid.

Jeg vil også gerne spørge ministeren, om vi ikke kunne få alle disse problemer løst, hvis vi lod hele området privatisere og nedlagde levnedsmiddellaboratorierne. Så ville folk få en regning for det, som det rent faktisk kostede. Utilfredsheden skyldes – og det vil jeg bede ministeren bekræfte – at folk føler, de betaler et gebyr, der ikke står i noget som helst forhold til ydelsens længde.

Hjortnæs (S):

Det er selvfølgelig udmærket, at ministeren holder et lille foredrag om, at det er sundhedsrisikoen, der skal varetages i disse sammenhænge, men det var rarere, hvis ministeren ville bruge sin taletid på at besvare de spørgsmål, der er stillet. Jeg bad faktisk om at få at vide, ikke at ministeren vil føre det ud i livet, men hvornår ministeren forventer at være i stand til at lægge konkrete løsningsforslag på bordet. Jeg synes, det er vigtigt at få afklaret, inden for hvilke tidsrammer ministeren opererer.